

18K₂T₂

செய்யுள் (இடைக்கால இலக்கியம்) புதினம்,
தமிழில் பிறசொற்கலப்பு, இலக்கிய வரலாறு

18K2T2

கற்பித்தல்:6

தரப்பள்ளி:3

பருவம் II

LCII

நோக்கம் : சமய இலக்கியங்களின் வழி ஆன்மீகச்
சிந்தனைகளை வளர்த்தல், மனம், மொழி,
மெய் இவற்றை நல்லாற்றுப்படுத்துதல்,

பயன் : சமய இலக்கியங்களின் வழி சமூக
ஒருமைப்பாட்டை நிறுவுதல்.

அலகு—I : திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் —
திருநாகேச்சரம் பதிகம்.

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் — திருக்கச்சி
ஏகம்பம்.

பூதத்தாழ்வார்—தமருள்ளம் எனத்
தொடங்கி 11 பாடல்கள்

திருப்பாணாழ்வார்—அமலனாதிபிரான்
பதிகம் முழுவதும்.

அலகு—II : தமிழ்விடு தூது — 10 கண்ணிகள்

(இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன்
தொடங்கி — அப்பனியால் வாடாதே)

குற்றாலக்குறவஞ்சி—சிங்கனும் சிங்கியும்
உரையாடல்.

அலகு—III : தமிழில் பிற சொற்கலப்பு

அலகு—IV : பயிர் முகங்கள்

அலகு—V : பக்தி இலக்கிங்களின் தோற்றம்

பன்னிரு திருமுறைகள், நாலாயிர
திவ்யப்பிரபந்தம், சிற்றிலக்கியங்கள்.

(அனைத்து அலகுகளிலும் வினாக்கள் சமமாக அமைதல்
வேண்டும்)

98. (1) திருநாகேச்சரம்

தலமும் சிறப்பும் :

கும்பகோணத்திற்குக் கிழக்கே 6 கி.மீ. அரவரசனாகிய ஆதிசேடன் பூசித்தத் தலமாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. இராகுத்தலம். கும்பகோணத்திலிருந்து நகரப்பேருந்து வசதி உண்டு. (அண்மையில் ஒப்பு இல் அப்பன் என அழைக்கப்படும் திருமால் ஆலயம் பிரசித்தி.) இராகு காலங்களில் இங்கு எழுந்தருளியுள்ள ராகுவிற்குப் பால் அபிஷேகம் செய்ய அப்பால் கண்டத்திற்குக் கீழே வரும்போது நீலநிறமாக மாறும். இவ்வற்புதக் காட்சியை இன்றும் உற்று நோக்கின் கண்டு மகிழலாம். பெரியகோயில். சேக்கிழார் பெருமானின் ஆன்மார்த்தத் தலம். இதற்குச் சான்றாகத் தம் ஊராகிய குன்றத்தூரில் திருக்கோயில் ஒன்று எழுப்பி அதற்குத் திருநாகேச்சரம் என்றே பெயரிட்டனர். சேக்கிழாரின் திருவுருவமும் கோயிலிலுள்ளது. சுந்தரரின் திருவுருவம் அருகில் பரவையார் திருமேனியும் உள்ளது. மூவரும் பாடிய தலம்.

பதிக வரலாறு :

“ஆதிசேடன் சிவராத்திரி ஒன்றினில் நான்கு யாமங்களிலும் முறையே திருவலஞ்சுழி, திருநாகேச்சரம், திருப்பாம்பரம், திருநாகைக்காரோணம் என நான்கு திருத்தலங்களையும் அடைந்து பூசித்த வரலாறு 'மாநாகம் அருச்சித்த மலர்க்கமலத்தாள் வணங்கி' என்பதிற்குறித்தருளினார் அருண்மொழித் தேவர்.” (பெரும் புலவர் சிவ. முத்து சு. மாணிக்கவாசக முதலியாரவர்கள்) நாகேச்சரத்தில் இருபதிகங்களைப் புகலிப்பிரான் பாடுகின்றார்.

‘நன்னீவயல் நாகேச் சரநகரின்
மன்னேன வல்வினை மாய்ந்தறுமே’ எனப் பாடும் முதல் திருப்பதிகம்.

திருமுறை 2-160

பண்: இந்தளம்

பெரியபுராணம் 411

இறைவன் : நாகநாதர்
இறைவி : கிரிகுஜாம்பிகை
தீர்த்தம் : சூரிய புஷ்கரணி

திருச்சிற்றம்பலம்

1. பொன்னேர்தரு மேனிய நேபுரியும்
மின்னேர்சடை யாய்விரை காவிரியின்
நன்னீவயல் நாகேச் சரநகரின்
மன்னேன வல்வினை மாய்ந்தறுமே.

பொ.ரை

பொன்னைப் போல் ஒளிரும் திருமேனியன்; மின்போலும் சிவந்த சடையுடையவன்; மணம் மிக்குக் கொண்டதும் விரைந்தோடும் நீர்ப்பெருக்கும் உடையதுமான காவிரியின் நன்னீர் பாயும் வயல்கள சூழ்ந்த நாகேச்சரநகரின் கண் மேவும் மன்னனே! எனப் போற்றித் தொழ வல்வினைகளும் மாயும்.

'பொன்னேந்தரு மேனியனே'; 'பொன்னார் மேனியனே' (சுந்தரர்)

'மின்னேர் சடையாய்'; 'மின்னார் செஞ்சடை' (சுந்தரர்)

2. சிறவார்புர மூன்றெரி யச்சிலையில்
உறவார்கணை உய்த்தவ னேஉயரும்
நறவார் பொழில் நாகேச் சரநகருள்
அறவாஎன வல்வினை ஆசறுமே.

1595

பொ.ரை

சிறப்பினை இழந்த திரிபுர அரக்கர்கள் எரிந்து சாம்பலாகுமாறு மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டு, அதற்கேற்ப கணையாகத் திருமாலை வைத்துச் செலுத்தியவனே! தேன் சொரியும் பொழில்களால் சூழப்பெற்ற நாகேச்சர நகருள் எழுந்தருளியுள்ள அறவடிவானவனே! என வணங்கி நின்றிட வன்மைகள் நீங்கும் வினையும் குற்றமும் ஒழிந்து போகும்.

விளக்கம் :

இறவாத இன்ப அன்பு

வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்

பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்

பிறப்பு உண்டேல் உன்னை என்றும்

மறவாமை வேண்டும் இன்னும்

வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி

அறவாநீ ஆடும் போதுஉன்

அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

(பெரியபுராணம் 1781)

'அறவா-தர்ம சொரூபனே' (திரு.வி.க)

காரைக்கால் அம்மையார் பெருமானிடம் வேண்டும் பொழுது ஆளப்பட்ட அருமைச் சொல் 'அறவா' என்பது அறிக.

'அறவாழி அந்தணன்' (குறள் 8)

3. கல்லால் நிழல் மேயவ னேகரும்பின்
வில்லான்ழில் வேவ விழித்தவனே
நல்லார்தொழு நாகேச் சரநரகில்
செல்வார்என வல்வினை தேய்ந்துறுமே. 1596

பொ.ரை

கல்லால மர நிழலில் சனகாதி போன்ற முனிவர்களுக்கு அறம் கூற
தென்முகக் கடவுளாகக் காட்சி தந்த பெருமானே! கரும்பு வில்கொண்ட
மன்மதனின் பேரெழில் மிக்க நல்வடிவினை எவர் கண்களுக்கும்
புலனாகாதவாறு எரித்துச் சாம்பலாக்க நெற்றிக் கண்ணை விழித்து
நோக்கிய பெருந்தகையே! நற்குணவாளர்களான நாகேச்சர நகரில்
வாமும் பெருமக்கள் போற்றித் தொழும் செல்வனே! என்று வணங்கிட
வல்வினை தேய்ந்து அறும்.

4. நகுவான்மதி யோடுஅர வும்புனலும்
தகுவார்சடை யின்முடி யாய்தளவம்
நகுவார்பொழில் நாகேச் சரநகருள்
பகவான வல்வினை பற்றறுமே. 1597

பொ.ரை

மலர்ச்சியோடு ஒளி வீசும் சந்திரனும், அரவும், கங்கையையும்
சடை முடியில் தரித்தவரே! செம்முல்லை விளங்கும் பொழில்சூழ்
நாகேச்சர நகருள் எழுந்தருளியிருக்கும் பகவானே! என்று வணங்கிப்
போற்ற வலியவினையின் பற்றானது அறும்.

5. கலைமான்மறி யும்கனலும் மழுவும்
நிலையாகிய கையின னேநிகழும்
நலமாகிய நாகேச்சர நகருள்
தலைவான வல்வினை தானறுமே. 1598

பொ.ரை

மான் கன்றும், தீயும், மழுவும் நிலையாக விளங்குமாறு கரத்தில்
ஏந்தி நிற்கும் பிரானே! இம்மை நலமெலாம் நிகழ விளங்கும் நாகேச்சர
நகருள் வீற்றிருக்கும் தலைவா! எனத் தொழுது போற்றிட வலிமை யான
வினையும் அகலும்.

6. குரையார்கழல் ஆட நடங்குலவி
வரையான்மகள் காண மகிழ்ந்தவனே
நரையார்விடை யேறுநா கேச்சரத்துளம்
அரசேன நீங்கும் அருந்துயரே. 1599

பொ.ரை

மலையரசன் மகளாகிய பார்வதி காண ஒலி பெருக்கும் கழல் அணிந்து திருவாடல் கொண்டு மகிழ்வுறும் பெருமானே! வெண்மையான இடபம் ஏறும் நாகேசரத்துள் உறையும் அரசே! என்று வணங்கிப் போற்றிட அடிய துயரும் எளிதில் நீங்கும்.

7. முடையார்தரு வெண்டலை கொண்டுகில்
கடையார்பலி கொண்டமூல் காரணனே
நடையார்தரு நாகேச்சரநகருள்
சடையாள வல்வினை தான்அறாமே.

1600

பொ.ரை

புலால் நாற்றம் வீசும் பிரம கபாலத்தை ஏந்தி, தாருகாவனத்து முனிவர்களின் இல்லின் வாயில்தோறும் சென்று இரந்து உழலும் பெருமானே! நல்லொழுக்கம் மிக்க சிறந்தோர் வாழும் நாகேச்சர நகருறை சடையா! என்று அழைத்து வணங்கிப் போற்ற வலிமை மிக்க வினையும் வலியற்று கெட்டழியும்.

'சடையா என'; 'சடையா யெனுமால் சரணநீ எனுமால்' (2.18.1)

8. ஓயாத அரக்கன் ஓடிந்தலற
நீயாரருள் செய்து நிகழ்ந்தவனே
வாயார வழத்துவர் நாகேச்சரத்
தாயே என வல்வினை தானறாமே.

1601

பொ.ரை

தான் செய்த குற்றங்களை உணர்ந்து திருந்தாது ஆணவ மலத்தில் மீதார்ந்து நின்ற அரக்கனாகிய இராவணன் முடிகள் யாவும் இற்று அலறுமாறு செய்து நிகழ்த்தினீர்! பின்னர் தாங்களே அவன் இரந்து வேண்டிட நல்லருளும் புரிந்தீர்! அத்தகு கருணைத் திறம் பொருந்திய பெருமானே! நும்மை வாயார வாழ்த்திப் போற்றும் நல்லடியார்கள் விளங்கும் நாகேச்சரத்துள் வீற்றிருக்கும் தாய் அனையாலே என்று போற்றி வணங்குவாரின் வலிமையான வினையும் வீழும்.

'தாயே என'; 'தாயு நீயே தந்தை நீயே'

1.50.7

'அன்னே உன்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே'

(7. மழபாடி. 1).

9. நெடியானொடு நான்முக னேடலுறச்
சுடுமாலெரி யாய்நிமிர் சோதியனே
நடுமாவயல் நாகேச் சரநகரே
இடமாவுறை வாய்என இன்புறுமே.

1602

பொ.ரை

திருமாலோடு நான்முகனும் தேடி அலையும் நிலையில் அனல் உமிழும் தீச்சுடராக நிமிர்ந்து நின்று ஒங்கிய சோதியே! வயல் வளம் மிக்க நாகேச்சுர நகரினை இடமாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கும் பெருமானே! என வணங்கிப் போற்றிட மகிழ்ச்சி அதிகமாகும். இம்மையில் இன்புற்றும் விளங்குவார்.

10. மலம்பாவிய கையொடு மண்டையதுண்
கலம் பாவியர் கட்டுரை விட்டுலகில்
நலம் பாவிய நாகேச் சரநகருள்
சிலம்பா எனத் தீவினை தேய்ந்துறுமே.

1603

பொ.ரை

அழுக்குப் பரவிய கைகளோடு பனையோலைகளால் செய்யப் பட்ட உண்கலன்கள் மூலம் உணவு கொள்ளும் பொருட்டுக் கூறும் வெற்றுரைகளை விட்டு நீக்கி, நலம் கொள்ள நாகேச்சரத்தில் விளங்கும் பெருமான் சிலம்பு அணிந்த நாதனாய் உள்ளான். அவனைப் போற்றி வணங்கத் தீயவினைகள் யாவும் தேய்ந்து அழியும்.

11. கலமார்கடல் சூழ்தரு காழியார்கோன்
தலமார்தரு செந்தமி ழின்விரகன்
நலமார்தரு நாகேச் சரத்தரனைச்
சொலன் மாலைகள் சொல்ல நிலாவினையே.

1604

பொ.ரை

மரக்கலங்கள் விளங்கும் கடல் சூழ்ந்த தலமாகிய காழியில் மேவும் செந்தமிழ் விரகன் ஞான சம்பந்தன், நலம் ஒங்கும் நாகேச்சுர நகரின் பெருமானைச் சொல்மாலையாய் அமைந்த இத்திருப்பதிகத்திலுள்ள தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடுவார்களுக்கு வினையே இல்லை.

107. திருக்கச்சி ஏகம்பம்

தலம்:

கச்சி ஏகம்பம் என்பது காஞ்சிபுரத்திலுள்ள ஏகாம்பரநாதர் திருக்கோயிலாம். சென்னையிலிருந்தும், பிற நகரங்களிலிருந்தும் பேருந்து வசதி உண்டு. காஞ்சி சிவாலயங்களில் அம்மனுக்கெனத் தனிச் சந்நிதி தனித்திராது, காமாட்சி அம்மன் திருக்கோயிலே சிவாலயங்களில் அமையும் அம்மை சந்நிதியாம்.

தலச்சிறப்பு:

பஞ்சபூதத் தலங்களில் மண்ணிற்கு உரியது. (சிலர் திருவாரூர் எனவும் கூறுவர். இரண்டு தலங்களை வணங்குவதும் சிறப்பே.) முத்தி தரும் முதுநகர் ஏழினுள் முதன்மையானது (காஞ்சி, மதுரா, மாயா, காசி, அவந்திரா, பூரி, துவாரகை). 'முத்தி தரும் நகர் ஏழுள் முக்கியமாம் முதற் காஞ்சி' என்பது பிரமாணம். சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் ஏகாம்பரேசுவரர் திருக்கோயில், அம்மை முப்பத்திரண்டு அறங்களையும், இத்தலத்துச் செய்த காமாட்சி அம்மையின் திருக்கோயிலாம். காஞ்சி காமக்கோட்டம், சிவாச்சாரியாரான கச்சியப்பர் பூசித்த குமரக்கோட்டம், அவர் பாடி அரங்கேற்றிய சுந்தபுராணம் பெற்ற தலம். திருமால் ஆலயமான வரத ராசப்பெருமாள் திருக்கோயில் போன்ற அநேக அருள்பாலிக்கும் திருக்கோயில்கள் கொண்ட நகரம் காஞ்சி. (தமிழகத்தில் காஞ்சிபுரமும், கும்பகோணமுமே நகரில் அநேகக் கோயில்கள் கொண்ட தலங்கள் ஆகும்.) சிவத்தலங்கள் தோறும் சென்று திருப்பணி செய்ததுடன், தலத்திற்கு ஒரு வெண்பா வீதம் 'கேடத்திர வெண்பா' பாடிய ஐயடிகள் காடவர்கோன் அரசோச்சிய தலம். திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார், சாக்கிய நாயனார் ஆகியோர் முத்தி அடைந்த நகர். திருவொற்றியூர் எல்லையைத் தாண்டிய பொழுது கண்ணொளி இழந்த சுந்தரர் மீண்டும் இடக்கண் பார்வை மட்டும் வரப்பெற்ற தலம். நால்வரும் பாடிய பெருமை மிகு தலம். கோயிலில் மாமரம் ஒன்று உளது. இம்மரத்திற்கு 4 கிளைகள். அவை நான்மறையை உணர்த்துகின்றன. மாம்பழக்காலங்களில் ஒவ்வொரு கிளைகளில் உள்ள மாம்பழங்கள் தனித்தனி சுவை கொண்டன. இந்த மரம் 3600 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்பது புவியியல் அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சியின் முடிவு. ஆம்பரம்-மாமரம். எனவே இறைவன் ஏகாம்பரநாதர்.

பதிகவரலாறு:

திருவண்ணாமலை போந்து பணிந்து போற்றிய அருளரசர் 'வினை வீழும்' என்று பாடிய பின்னர் திருவோத்தூர் சென்ற பின்னர் திருக்கச்சி

ஏகம்பம் நண்ணி ஐந்து திருப்பதிகங்கள் பாடுகின்றார். 'இரவாடும் பெருமானை என் மனத்தே வைத்தேனே' என்ற முதற்திருப்பதிகமே இத்திருப்பதிகம்.

திருமுறை 4-7

பண்-காந்தாரம்

பெரியபுராணம் 323.

இறைவன் : ஏகாம்பரநாதர்
இறைவி : காமாட்சி அம்மை
தீர்த்தம் : சிவகங்கை; கம்பாநதி
தலவிருட்சம் : மாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

1. கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க்கு அரியானைக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ அங்கையினில் அனல்ஏந்தி
இரவாடும் பெருமானை என்மனத்தே வைத்தேனே.

2115

பொ.ரை

வஞ்சனை கொண்டு சிறிதும் இடமில்லாதவாறு மறைத்தலும், மறத்தலும் செய்து வாழும் கொடிய நெஞ்சமுடையார்க்கு அரியர்; வஞ்சனை கொள்ளாத நல்மனம் கொண்ட அன்பர்களின் மனதில் மகிழ்வோடு தங்குபவர்; இடபத்தில் ஏறும் வித்தகனை; அரவு ஆட, சடை முடியானது தாழ்ந்து பரவவும்; அழகிய கையில் தீயேந்தி, நள்ளிருளில் நடனம் புரிபவர் கச்சியேகம்பத்தார்-இப்பிரானை மனத்தில் வைத்துப் போற்றி வணங்குகின்றேன்.

வன்னெஞ்சர்க்கு அரியானைக்கரவார்பால்; விரவாடும் பெருமானை என்ற அப்பரின் அருந்தமிழுடன்

நெஞ்சில் வஞ்சம்கெட பேராதுநின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே; ஆராஅமுதே' என்ற வாதலூரரின் வண்டமிழினை ஒப்பு நோக்குக.

2. தேனோக்கும் கிளிமழலை உமைகேள்வன் செழும்பவளம்
தானோக்கும் திருமேனி தழலுருவாம் சங்கரனை
வானோக்கும் வளர்மதி சேர்சடையானை வானோர்க்கும்
ஏனோர்க்கும் பெருமானை என்மனத்தே வைத்தேனே.

2116

பொ.ரை

சிவனார், தேனின் இன்சுவையும், கிளியின் மழலையும் ஒரு சேரக்கொண்டு விளங்கும் உமையின் கணவர்; செழிப்பானதும் திரட்சி கொண்டதுமான பவளமே வியந்து காணுமாறு செந்தழல் திருமேனியர்;

சங்கரன் எனும் திருப்பெயரர்; வானில் விளங்கும் வளர்மதியைச் சடையின் மீது சூடியவர்; விண்ணோர்க்கும், பிறர்க்கும் தலைவர்; இப்பிராணை மனதில் வைத்துப் போற்றினேன்.

விளக்கம்:

குரலோ மழலை; காண இனிமையான கிளி; வாயினின்று வரும் சொல்லோ இனிமை அல்ல தேன். பெருமானின் வண்ணமோ அழல். "தழலின் உருவாம் வண்ணம் உடைய சங்கரன். தழலின் உருவென்றது கொண்டு வெம்மை கருதாதிருக்கச் சங்கரன் (இன்பம் செய்பவன்) என்றருளினார்" சிவத்திரு முத்து சு. மாணிக்கவாசக முதலியாரவர்கள்.

இறைவனுக்கு என்ன பெருமை. ஆம்! அவர் உமையின் கேள்வன். இறைவனுக்கும் அம்மைக்கும் உள்ள உறவு. மணிவாசகர் மூலம் கேட்போம்.

மின்இடை, செம்துவர் வாய் சுரும்கண்
வெள்நகை, பண் அமர்மென் மொழியீர்
என்னுடை ஆர்அமுது, எங்கள் அப்பன்,
எம்பெருமான், இமவான் மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன், மகன், தகப்பன்
தமையன், எம்ஐயன் தாள்கள் பாடி

(திருப்பொற் சுண்ணம் 13)

3. கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத்தொழ நின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர்தூவி ஐம்புலனும் அகத்தடக்கி
எப்போதும் இனியானை என்மனத்தே வைத்தேனே. 2117

பொ.ரை

தம் கையால் அப்பொழுது மலரும் மலர்களைப் பறித்து விண்ணோர் காலை, நண்பகல், மாலை என்ற முப்போதும் மலர்வழிபாடாற்றி சிவபிரானைப் போற்றுவர்; அந்நிலையில் ஐம்புலன் வழிதோன்றும் அவாவினைக் கட்டுப்படுத்துவர்; அத்தகு பிராணை எளியேன் மனதினுள் அமைத்து போற்றுவேன்; அவர் எனக்கு எப்போதும் இனிமையானவர்.

விளக்கம்:

சிவபூசைக்குப் பழம் பூ ஆகாமைப் பற்றி 'அப்போது மலர்' என்ற அழகு காண்க. புலனடக்கமின்றி செய்யும் பூசை பயன்தரா.

4. அண்டமாய் ஆதியாய் அருமறையொடு ஐம்பூதப்
பிண்டமாய் உலகுக்கோர் பெய்பொருளாம் பிஞ்சுகனைத்
தொண்டர்தா மலர்தூவிச் சொல்மாலை புனைகின்ற
இண்டைசேர் சடையானை என்மனத்தே வைத்தேனே. 2118

பொ.ரை

சிவபிரான் அண்டமாயும், ஆதியாயும், அருமறையாகவும், நிலம், நீர், தீ, வளி, விண் எனும் ஐந்து பூதப் பொருளாகவும், விளங்கி உலகிற்கு அனைத்தையும் வழங்குகின்ற சிறந்த பொருளாய் விளங்கும் பிஞ்ஞுகர். இப்பிரானைத் தொண்டர்கள் மலர்களைத் தூவியும், புகழோதும் சொல் மாலைகளை இசைத்தும் வணங்குவர். இப்பிரான் இண்டை மாலை அணிந்து காட்சி தரும் சடைமுடியர்; இப்பெருமை மிகு இறைவனை எளியேன் மனத்தினுள் வைத்துப் போற்றினேன்.

விளக்கம்:

பிஞ்ஞுகன்-தலைக்கோலத்தான். சொன்மாலை- கீர்த்தனாவளி என்பர் வடநூலார் அன்று இறைவனின் பொருள்சேர் புகழைப் பாடிப் பரவுதலே சொல்மாலை.

'சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள்'(4.12.1)

'நாயேன் குழைத்த சொன்மாலை கொண்டருள் போற்றி' (திருவாசகம்)

'நல்லிசை ஞானசம்ந்தனும் நாவினுக்கரசரும் பாடிய நற்றமிழ் மாலை சொல்லியவே சொல்லி ஏத்துகப் பானை' (சுந்தரர்)

5. ஆறேறு சடையானை ஆயிரம்பேர் அம்மாளைப்
பாறேறு படுதலையிற் பலிகொள்ளும் பரம்பரனை
நீறேறு திருமேனி நின்மலனை நெடுந்தூவி
ஏறேறும் பெருமாளை என்மனத்தே வைத்தேனே.

2119

பொ.ரை

சிவனார் கங்கையாற்றினைச் சடையில் கொண்டவர்; ஆயிரம் திருநாமங்கள் பெற்ற அன்பிற்குரியார்; பிரமகபாலத்தை ஏந்தி பலிகொள்பவர்; ஒப்பற்ற பரம் பொருளாய் விளங்குபவர்; திருமேனியில் திருநீறு அணிந்தவர்; மும்மலங்கள் பற்றாதவர்; விடையேறுபவர். இப்பிரானை அடியேன் மனத்தினுள் வைத்துப் போற்றுகின்றேன்.

விளக்கம்:

"ஏறேறும் பெருமான்- என்றதால் ஏறும் காரணம் பற்றியும் ஏறெனப் பெயர் ஆயிற்று எனலும் கூடும்' சிவத்திரு. முத்து சு. மாணிக்கவாசக முதலியாரவர்கள்.

6. தேசனைத் தேசங்கள் தொழநின்ற திருமாலால்
பூசனைப் பூசனைகள் உகப்பானைப் பூவின்கண்
வாசனை மலைநிலம் நீர் தீவளிஆ காசமாம்
ஈசனை எம்மாளை என்மனத்தே வைத்தேனே.

2120

பொ.ரை

சிவனார், ஒளிமயமானவர்; தேச மக்களால் தொழநின்ற திருமாலால் பூசிக்கப்படுபவர்; உயிர்கள் தன்னைப் பூசித்து வணங்கும் வழிமுறையை விரும்புபவர்; பூவின் நறுமணமாய் விளங்குபவர்; மலைகளில் சிறப்புடைய நிலம், நீர், தீ, வளி, விண் என்னும் ஐம்பூதங்களாகத் திகழ்பவர்; இப்பெருமைக்குரியார் என் அன்புத் தலைவர்; இவரையே யான் மனத்தினுள் வைத்துப் போற்றுகின்றேன்.

தேஜஸ்-தேசன்.

7. நல்லானை நல்லான நான்மறையோடு ஆறங்கம் வல்லானை வல்லார்கண் மனத்துறையும் மைந்தனைச் சொல்லானைச் சொல்லார்ந்த பொருளானைத் துகளேதும் இல்லானை எம்மானை என்மனத்தே வைத்தேனே. 2121

பொ.ரை

குறைவற்ற மங்கல குணத்தானை, நன்மை விளைவிக்கும் நான்மறையோடு ஆறங்கமும் ஆனவர்; அனைத்திலும் வல்லவர்; ஞானத்திலே சிறந்தோங்குபவர்களின் மனத்திலே உறைபவர்; கூறப்பெறும் சொற்களாக உள்ளவர்; அச்சொற்கள் கூறும் பொருளாகவும் விளங்குபவர்; மாசுமறு அற்றவர்; அன்பிற்குரிய பெருமையாளர்; என் தலைவர்; இப்பிரானை என் மனத்தினுள் வைத்துப் போற்றுகின்றேன்.

8. விரித்தானை நால்வர்க்கு வெவ்வேறு வேதங்கள் புரித்தானைப் பதம்சந்திப் பொருளுருவாம் புண்ணியனைத் தரித்தானைக் கங்கைநீர் தாழ்சடைமேல் மதில் மூன்றும் எரித்தானை எம்மானை என்மனத்தே வைத்தேனே. 2122

பொ.ரை

இறைவன் ஆலமர நிழலில் அமர்ந்து நால்வர்க்கு வெவ்வேறு நிலையில் மறைகளைக் கற்பித்தவர்; அம்மறைகளின் சந்திப் பொருளாகவும், தொடர்பொருளாகவும் அமைபவர்; புண்ணியர்; கங்கையைச் சடைமுடியில் கொண்டவர்; முப்புரங்களை எரித்தவர்; என் அன்பிற்குரியார்; இவரையே யான் என் மனத்தினுள் வைத்துப் போற்றினேன்.

9. ஆகம்பத் தரவணையான் அயன் அறிதற்கு அரியானைப் பாகம்பெண் ஆண்பாக மாய்நின்ற பசுபதியை மாகம்ப மறையோதும் இறையானை மதிர்கச்சி ஏகம்ப மேயானை என்மனத்தே வைத்தேனே. 2123

பெ.எள

பத்து அவதாரங்கள் எடுத்த திருமாலும் மந்திரம் தாள்முடிவும்
காள்பதற்கு அகிலரால் ஒருபாசும் பெண்ணாகவும், மந்திரொரு பாசும்
ஆணாகவும் உள்ளவர் சிவனார். பெருமைமுடைய மறைகளை வித்தி
ஊழம் பெருமான், தீண்ட நெடிய மதிக்கணையுடைய உச்சி ஓடிப்பயி
காட்சியில் வீத்திருப்பவரீ; அவரையே யான் மனத்தினால் வைத்துப்
பொற்றுகின்றேன்.

10. அடுத்தனை உரித்தான அருச்சுனர்துப் பகைபுறம்
செடுத்தனைக் குடிவாயே சிவையாகக் கூர்ப்பு
செடுத்தனைப் புறமேயக் கணையக்கு கயிலையம்
எடுத்தனைத் தடுத்தனை வம்மனத்தே வைத்தேனே. 2124

பெ.எள

தன்னை அடக்க வந்த யானையையப் புறத்தள்ளி அதன் தொலை
உரித்தவர்; அருச்சுனர்துப் பாகபத அன்றிரம் அருளியவர்; மேலு
மனையை விவாகக் கொண்டு கூர்மையான அம்பொன்றினால்
முப்பூர்த்தனை எரித்தவர்; கணைகள் பெருகும் கயிலை மனையை
எடுக்கின்ற இராவணனில் செவனா தன் கால்விரலால் தெரித்தவர்.
இப்பெருமானை யான் மனத்தில் வைத்துப் பொற்றுகின்றேன்.

எம்பு கணையம் ஓடியர் தம்மையில்
ஒம்பிய ஓடினும் உத்தியற
ஒன்றும் பெயினை உத்தீ பற. (திருவாய்மொழி - திருவந்திபுளி 2)

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பங்கள் இப்படிப்பட்டன. நாராயணன் திருப்பெயர்களை
வாயாரச் சொல்வதே, நரசுத்தினைத் தவிர்க்கும் வழி ஆகும்.

கண்டேன் திருமேனி, யான் கனவில் *ஆங்கு அவன் கைக்
கண்டேன், கனலும் கடர் ஆழி *கண்டேன்
உறு நோய் வினை இரண்டும், ஓட்டுவித்து* பின்னும்
மறு நோய் செறுவான் வலி.

2248

பெருமான் திருமேனியை என் மனக்கனவில் கண்டேன்.
அவனது திருக்கையிலே தீ உமிழும் ஒளியாழியைக் கண்டேன்.
உயிரொடு ஒன்றி நிற்கும் நோய் போன்ற புண்ணிய பாபங்களாகிய
இரு சுருமங்களையும் தொலைத்துவிட்டேன். பின் கிளைக்கும்
வினையைத் தொலைத்தருளும் பெருமானின் மிடுக்கையும்
கண்டேன்.

வலியீக்க வான் எயிற்று, வான் அவுணர் மாள்*
வலியீக்க வான் வரை மத்து ஆக *வலி யீக்க
வான் நாகம் சுற்றி, மறுகக் கடல் கடைந்தான்*
கோள் நாகம் கொம்பு ஓசித்த கோ.

2249

வான் போன்ற பற்கள் உடைய, வாட்படை ஏந்திய
அசுரர்களைத் திருமால் அழித்தான். மலையை மத்தாகக்
கொண்டான். ஆற்றல் வாய்ந்த வாசுகி நாகத்தைச் சுற்றிக் கடல்
குழம்பும்படியாகக் கடைந்தான் நம் மன்னன்.

கோஆகி, மா நிலம் காத்து* நம் கண் முகப்பே
மாஏகிச் செல்கின்ற மன்னவரும்* பூ மேவும்
செங்கமல நாபியான், சேவடிக் கே ஏழ் பிறப்பும்*
தண்கமலம் ஏய்ந்தார் தமர்.

2250

மன்னர்களாகி உலகாளும் குதிரையேறிச் செல்லுகின்ற
அரசர்களும், செந்தாமரைபோல் பொருந்தியிருக்கும் உந்தியை
யுடைய பெருமான் திருவடிகளில் பலப்பல பிறவிகளிலே குளிர்ந்த
தாமரை மலர்களைத் திருமுன் படைப்பர்.

① தமர் உள்ளம் தஞ்சை, தலை அரங்கம் தண்கால்*
தமர் உள்ளும் தண் பொருப்பு வேலை *தமர் உள்ளும்
மாமல்லை கோவல், மதிள் குடந்தை என்பரே*
ஏ வல்ல எந்தைக்கு இடம்.

2251

அம்புகள் வீசுவதில் வல்ல திருமகன் உறையும் இடங்கள்;
பக்தர்கள் நெஞ்சு, தஞ்சை மாமணிக் கோயில், திருவரங்கம்
தண்கால், அடியார் நினைத்திருக்கும் குளிர்ந்த வேங்கடமலை,

திருபாற்கடல் பக்தர்கள் நினைக்கும் திருக்கடல்மல்லை,
திருக்கோவலூர், மதிள் சூழ்ந்த திருக்குடந்தை என்பர் அடியார்.

- 2 இடங்கை, வலம்புரி நின்று ஆர்ப்ப *எரி கான்று
அடங்கார், ஒடுங்குவித்தது ஆழி *விடம் காலும்
தீ வாய் அரவு அணை மேல் தோன்றல், திசை அளப்பான்*
பூ ஆர் அடி நிமிர்த்த போது. 2252

நஞ்சு உமிழும் வாய்களையுடைய பாம்பணையில் பள்ளி
கொள்ளும் பரமன் எல்லா உலகங்களையும் அளப்பதற்காக மலர்த்
திருவடியைத் தூக்கிய போது, வலம்புரி திருக்கையில் முழங்கியது.
திருவாழி தீ உமிழ்ந்து எதிரிகளைச் செயலறச் செய்தது.

- 3 போது அறிந்த வானரங்கள், பூங்குளை புக்கு *ஆங்கு அவர்ந்த
போது அறிந்துகொண்டு ஏத்தும் போது* உள்ளம்! போதும்
அணி வேங்கடவன், மலர் அடிக்கே டெல்ல*
அணி வேங்கடவன் பேர் ஆய்ந்து. 2253

குரங்குகள் விடியலை உணர்ந்து, விழித்துப் பூ அடர்ந்த நீர்
நிலைகளிலே புகுந்து நீராடும், மலர்ந்த பூக்களைப் பறித்து
பெருமான் திருவடியில் வைக்கும். என் மனமே! நீயும் உலகுக்கு
அணிகலன் போல் விளங்கும் திருமலையான் திருப்பெயர்களை
ஓதி, திருவேங்கடவன் திருவடித் தாமரைகளிலே பூக்களைத்
தூவுவாய்.

- 4 ஆய்ந்து உரைப்பன் ஆயிரம் பேர், ஆதி நடு அந்திவாய்*
வாய்ந்த மலர் தூவி வைகலும் *ஏய்ந்த
பிறைக் கோட்டுச், செங்கண் கரி விடுத்த பெம்மான்*
இறைக்கு ஆட்படத் துணிந்த யான். 2254

இளம்பிறைத் தந்தமும், சிவந்த கண்களும் வாய்ந்த
யானையைக் கொன்ற நாராயணனுக்கு அடிமை செய்ய உறுதி
பூண்டேன். நாள்தோறும் காலை, பகல், மாலையில் கையிற்
கிடைத்த மலர்களைத் தூவி, ஆயிரம் திருப்பெயர்களையும்
நெஞ்சிற் கொண்டு ஓதி வருவேன்.

- 5 யானே தவம்செய்தேன், ஏழ் பிறப்பும் எப்பொழுதும்*
யானே தவம் உடையேன் எம் பெருமான்!* யானே
இருந்தமிழ் நல்மாலை, இணை அடிக்கே சொன்னேன்*
பெருந்தமிழன் நல்வேன் பெரிது. 2255

என் தலைவனே! எல்லாப் பிறவிகளிலும் தவம் புரிந்தவன்
நானே. அந்தத்தவப் பயனைப் பெற்றவனும் நானே. சிறந்த தமிழ்

இரண்டாந் திருவந்தாதி

மொழியினால் சொல் மாலைகளை உன் திருவாடி-களை
சூட்டினேன். கலைகள் வல்ல சிறப்புடைய நல்ல பெருந் திருவாடி-களை
அடியேனே.

6 பெருகு மத வேழம், மாப் பிடிக்கு முன் நீன்று*
இரு கண் இன முங்கில் வாங்கி *அருகு இருந்த
தேன் கலந்து நீட்டும், திருவேங்கடம் கண்டீர்*
வான் கலந்த வண்ணன் வரை.

2256

மும்மதம் பொழியும்களிறு (ஆண் யானை) தனது சிறந்த பிடி
(பெண் யானை) முன் நின்று இரண்டே கணுக்களையுடைய
முங்கில் குருத்தைப் பறித்து அதை அருகில் மலிந்துள்ள தேனிலே
தோய்த்து நீட்டுகின்ற திருவேங்கட மலையே, முகில்
நிறப்பெருமான் உறையும் மலை.

7 வரைச் சந்தனக் குழம்பும், வான் கலனும் பட்டும்*
விரைப் பொலிந்த வெண் மல்லிகையும் நிரைத்துக்கொண்டு*
ஆதிக்கண் நின்ற, அறிவன் அடி இணையே*
ஓதிப் பணிவது உறும்.

2257

மலை தந்த சந்தனத்தின் குழம்பும், சிறந்த அணிகலன்களும்
பட்டும், மணம்மிகு வெண்மல்லிகை மாலைகளும் எடுத்துத்
கொண்டு முன்பு உலக காரணன் வாலறிவனான பெருமான்
திருவடிகளை வாயாரத் துதித்து வணங்குவது நமது இயல்புக்கு
ஏற்றதாகும்.

8 உறும்கண்டாய் நல் நெஞ்சே! உத்தமன் நல் பாதம்*
உறும்கண்டாய் ஓண் கமலம் தன்னால் *உறும் கண்டாய்
ஏத்திப் பணிந்து, அவன் பேர் ஈர் ஐஞ்சூறு எப்பொழுதும்*
சாத்தி உரைத்தல் தவம்.

2258

என் நல்ல நெஞ்சமே! நமக்கு உரியது ஆண்டகையின்
திருவடிகளைப் பற்றுவது, அழகிய தாமரை மலர்களால்
வழிபடுவதும் நமக்கு உரியது. மலர்களை இட்டு, தலையாலே
வணங்கி, வாயாரத் துதித்து, அவன் திருப்பெயர் ஆயிரமும்
எப்போதும் இசைப்பதும் நமக்கு உரிய தவம் காண்.

9 தவம் செய்து, நான் முகனே பெற்றான் *தரணி
நீவந்து அளப்ப நீட்டிய பொற் பாதம் *சிவந்த தன்
கை அனைத்தும், ஆரக் கழுவினான் *கங்கை நீர்
பெய்து அனைத்துப் பேர் மொழிந்து பின்.

2259

ஞாலம் அளக்கத் தூக்கிய சிறந்த திருவடியைக் கங்கை நீரைத்
தீர்த்தமாக மாற்றி, எல்லாத் திருப்பெயர்களையும் வாயாரத்

நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம் - மூன்றாம் ஆயிரம்

பெற்றத உலககள் பயன்பெற்றதாகும்படி- திருவடியைக்
பெற்றத பிரமணே திருப்போரையில் பயன் பெற்றான்.

10 தான் நின்ற, தாய் இரப்பக் கேளான் *பெரும் பணைத் தோள்
முனை நின்ற, தான் இரப்பான் மொய்ம் மரலாள்* சொல் நின்ற
தோள் நலத்தான், தேர் இல்லாத் தோன்றல் *அவன் அளந்த
நீன் நிலம் தான் அத்தனைக்கும் நேர். 2260

இராமன் காடேகையில் தாய் தடுத்ததை ஏற்றுக்
காள்ளவில்லை. மூங்கில் போல் தோள்களை உடையவளான
பெண், உடல் வர வேண்டினாள். தந்தை சொற்படி நின்ற தோள்வலி
பிரண்டலன் காட்டுக்கு எழுந்த செயலுக்கு ஒப்பு, அப்பெருமான்
பெரிய உலகத்தை அளந்த செயல் ஒன்றேயாகும்.

11 நேர்ந்தேன் அடிமை, நினைந்தேன் அது ஒண் கமலம்*
ஆர்ந்தேன் உன் சேவடி மேல் அன்பாய் *ஆர்ந்த
அடிக் கோலம், கண்டவர்க்கு என் கொலோ* முன்னைப்
படிக் கோலம் கண்ட பகல்? 2261

எம்பெருமானே! அழகிய தாமரைத் திருவடிகளைச்
சிறித்தேன். அத்திருவடியில் அன்பே வடிவாக உடையவனாய்
நிறைவு பெற்றேன். உலகளந்த திருவடிகளின் அழகை
புரிபட்டவர்களுக்கு உன் இயற்கையான அலங்காரங்களை
புரிபடப் பெற்ற முற்காலம் பகல் போல் சிறந்ததாகுமோ?

பகல் கண்டேன், நாரணனைக் கண்டேன்* கனலில்
மிகக் கண்டேன், மீண்டு அவனை மெய்யே மிகக் கண்டேன்*
ஊன் திகழும் நேமி, ஒளி திகழும் சேவடியான்*
வான் திகழும் சோதி வடிவு. 2262

ஒரே பகலாகச் செல்லுகின்ற நல் விடியலைக் கண்டேன்;
திருமாலைக் கண்டேன். மீண்டும் மனத்திற் காண்பதைக்
காட்டிலும் மிகவும் தெளிவாக அவனைக் கண்டேன். திருமேனியில்
விளங்கும் திருவாழியானை, ஒளி மிக்க திருவடியானை வானில்
ஒளிரும் பேரொளியனை நன்கு பெற்றேன்.

வடிக் கோல வான் நெடுங் கண், மா மலரான் *செவ்விப்
படிக் கோலம் கண்டு அகலாள் பல் நான் *அடிக் கோலி
நூலத்தான், பின்னும் நலம் புரிந்தது என் கொலோ?*
கோலத்தால் இல்லை குறை. 2263

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம திருப்பாணாழ்வார் அருளிச் செய்த அமலன் ஆதிபிரான் தனியன்கள்

பெரிய நம்பிகள் அருளிச் செய்தது

1. ஆபாத சூடமனுபூய ஹரிம் சயானம்
மத்யேக வேர துஹி துர் முதிதாந்த ராத்மா
அத்ரஷ்ட்ருதாம் நயநயோர் விஷயாந் தராணாம்
யோநிஸ் சிகாய மந வைமுனிவாஹ நந்தம்.

தெளிவுரை

காவேரி நடுவில் பள்ளி கொள்ளும் அரியை அடி முதல் முடிகாறும் அனுபவித்து உவந்த உள்ளத்தராய்த் தம் இரு கண்களும் மற்றெவையும் காணாத தன்மையன என்று நிச்சயித்தலோக சாரங்க முனிவரை வாகனமாகக் கொண்டு எழுந்தருளிய அவரைத் தியானிக்கிறேன்.

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் (திருமலை நம்பிகள் அருளிச் செய்தது)

2. காட்டவே கண்ட பாத கமலநல் லாடையுந்தி *
தேட்டரும் உதர பந்தம் திருமார்பு கண்டம் செவ்வாய் *
வாட்டமில் கண்கள் மேனி முனியேறித் தனிபு குந்து *
பாட்டினால் கண்டு வாழும் பூணர்தாள் பரவி னோமே.

தெளிவுரை

லோக சாரங்க முனிவரின் தோளின் மேல் ஏறித் தனியே உள்ளே புகுந்து அம்முனிவரர் காண்பித்த படியே கண்டு சேவிக்கப் பட்ட திருவடித் தாமரைகளும் சிறந்த திருப்பீதாம்பரமும் திருநாபியும் கிடைத்தற்கு அரிதான பொன் அரைஞாணும், பிராட்டி வாழ்கிற மார்பும் திருக் கழுத்தும் சிவந்த வாயும் சோர்வு இல்லாத திருக் கண்களும் ஆகிய இவற்றோடு கூடிய திருமேனியைப் பாசுரங்களின் அநுசந்தாந்ததோடுசேவித்து ஆனந்தித்த திருப்பாணாழ்வாருடைய திருவடிகளைத் துதிக்கப் பெற்றோம்.

திருப்பாணாழ்வார் அருளிச் செய்த அமலன் ஆதிபிரான் ஆசிரியத் துறை

(யமுனாகல்யாணி ராகம் - திரிபுடை தாளம்)

927. அமலன் ஆதிபிரான் அடியார்க்கு என்னை ஆட்படுத்த
விமலன் * விண்ணவர் கோன்விரை யார்பொழில் வேங்கடவன் *

நிமலன் நின்மலன் நீதிவானவன் நீள்மதிள் அரங்கத் தம்மான்!
கமலபாதம் வந்தென் கண்ணின் உள்ளன ஒக்கின்றதே. (7)

தெளிவுரை

பரிசுத்தனாய் ஆதியாய் உபகாரகனாய் இழிகுலத்தவனான என்னைத் தன் அடியவர்களான பாகவதர்களுக்கு ஆட்படுத்துகையில் வந்த சிறந்த திருவேங்கட மலையில் வந்து தங்குபவனாய், நிமலனாய், நின்மலனாய், நீதிவானவனுமாய், உயர்ந்த மதில்களையுடைய திருவரங்கத்துள் கண்வளர்கின்ற அம்மான் திருவடித் தாமரைகள் தாமே வந்து என் கண்ணுக்குள்ளே புகுந்தன போல் இருக்கின்றனவே.

இத்தொகுதியில் உள்ள பத்துப் பாசுரங்களும் நித்யாநுசந்தாந்தத்தில் அனுட்டிக்கப்படுகின்றன.

928. உவந்த உள்ளத்தனாய் உலகம் அளந்து அண்டம்உற *
நிவந்த நீள் முடியன் அன்று நேர்ந்த நிசாசரரை *
கவர்ந்த வெங்கணைக் காகுத்தன் கடியார்பொழில் அரங்கத்
தம்மான்* அரைச்

(சிவந்த ஆடையின் மேல் சென்றதாம் என்சிந்தனையே. (2))

தெளிவுரை

மகிழ்ச்சியுள்ள மனத்தினனாய், மூவுலகங்களையும் அளந்து அண்டத்தளவும் சென்று முட்டும்படி உயர்ந்த பெரிய திருமுடியை உடையவனாய், முற்காலத்தில் எதிர்த்து வந்த அரக்கர்களைக் கொன்ற கொடிய அம்புகளையுடைய இராமபிரானாய், மணமிக்க சோலைகளையுடைய திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானுடைய திருவரையில் சாத்திய பீதாம்பரத்தின் மேல் என்னுடைய நினைவு பதிந்தது.

929. *மந்தி பாய்வட வேங்கட மாமலை வானவர்கள்
சந்தி செய்ய நின்றான் அரங்கத்து அரவின் அணையான் *
அந்தி போல் நிறத்து ஆடையும் அதன்மேல் அயனைப்
படைத்ததோர் எழில் *
உந்தி மேலதன்றோ அடியேன் உள்ளத்து இன்னுயிரே. (3)

தெளிவுரை

குரங்குகள் நிறைந்த திருவேங்கட மலையில் தேவர்கள் பூக்களைக் கொண்டு ஆராதிக்க நிற்பவனாய், திருவரங்கத்துள் அரவணையில் பள்ளிகொள்ளும் அழகிய மணவாளனுடைய செவ்வானம் போன்ற நிறத்தையுடைய பீதாம்பரமும் அதன் மேல் பிரமணைப் படைத்த திருநாபிக்கமலமும் ஆகிய இவற்றின்மீது படிந்த தன்றோ என் மனத்திலுள்ள இனிமையான ஆத்ம சொரூபம்.

930. சதுரமா மதிள்குழ் இலங்கைக்கு இறைவன் தலைபத்து
 உதிர ஓட்டி* ஓர்வெங்கணை உய்த்தவன் ஓதவண்ணன்*
 மதுரமா வண்டு பாட மாமயில் ஆடு அரங்கத்து அம்மான்*
 திருவயிற்று
 உதர பந்தனம் என் உள்ளத்துள் நின்று உலா கின்றதே. (4)

தெளிவுரை

நாற்சதுரமாய் உயர்ந்திருக்கிற மதில்களால் சூழப்பெற்ற இலங்கா நகரத்திற்கு நாதனான இராவணனை முதல் நாள் போரில் தோற்று ஓடும்படி செய்து மறுநாள் போரில் அவன் தலைபத்தும் பனங்காய் போல் உதிரும்படி ஒப்பற்ற வெங்கணையைத் தொடுத்தவனும் கடல் நிற வண்ணனும், வண்டிபாட மயில்கள் ஆட திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியுள்ளவனுமாகிய எம்பெருமானுடைய திருவயிற்றில் சாத்தியுள்ள 'உதர பந்தனம்' என்னும் திருவாபரணம் என் நெஞ்சினுள் நிலைத்து நின்று உலாவுகின்றது.

(ஓதம்-கடல்; உதரபந்தனம் - வயிற்றுப்பட்டிகை.)

931. பாரமாய பழவினை பற்றறுத்து* என்னைத்தன்
 வார மாக்கி வைத்தான் வைத்த தன்றி என்னுள் புகுந்தான்*
 கோர மாதவம் செய்தனன் கொல் அறியேன் அரங்கத் தம்மான்* திரு
 ஆர மார்பது அன்றோ அடியேனை ஆடகொண்டதே. (5)

தெளிவுரை

பெருஞ் சமையாகிய பழவினைகளைப் பற்றறுத்து என்னைத் தன்னிடத்தில் அன்புடையவனாகச் செய்தான். இவ்வாறு செய்ததும் அல்லாமல், என்னுள் புகுந்தான். இப்படிப்பட்ட பேறுகளைப் பெறுவதற்கு உறுப்பாக நான் பெருந்தவம் முற்பிறவியில் செய்தேனோ, அறியேன். அரங்கத்தம்மான், திருமகளையும் முத்தாரத்தையும் வைத்திருக்கும் திருமார்பு அன்றோ அடியேனை ஆட்கொண்டு அருளியது!

932. துண்ட வெண்பிறை யான்துயர் தீர்த்தவன்* அஞ்சிறைய
 வண்டுவாழ் பொழில்சூழ் அரங்கநகர் மேய அப்பன்*
 அண்ட ரண்ட பகிரண்டத்தொரு மாநிலம் எழுமால் வரை*முற்றும்*
 உண்ட கண்டம் கண்டர் அடியேனை உய்யக் கொண்டதே. (6)

தெளிவுரை

சிவபெருமானுடைய பிச்சை யெடுத்துத் திரிந்த பாதகத்தைப் போக்கியவனும், வண்டுகள் வாழும் சோலைகள் சூழ்ந்த திருவரங்கப் பெருநகரில் பொருந்தியிருக்கிறவனுமாகிய எம்பெருமானுடைய தேவர்களையும் அண்டங்களையும் பகிரண்டங்களையும் ஒப்பற்ற மாநிலத்தையும் ஏழுமால் வரை முற்றும் உண்ட திருக்கழுத்து, தாசனான என்னை உய்யக் கொண்டது. (எழு - ஏழு)

(ஏழுமால்வரை - கயிலை, இமயம், மந்தரம், விந்தியம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலகிரி என்பன.)

933. கையி னார்கரி சங்கனல் ஆழியர் * நீள் வரைபோல்
மெய்யனார் துளப விரையார் கமழ்நீள் முடியெய்ம்
ஐயனார் * அணி அரங்கனார் அரவின் அணைமிசை மேயமாயனார் *
செய்யவாய் ஐயோ! என்னைச் சிந்தை கவர்ந்ததுவே. (7)

தெளிவுரை

திருக்கைகளில் பொருந்தியிருக்கிற சங்கையும் சக்கரத்தையும் உடையவராய் நீண்ட மலைபோன்ற திருமேனி உடையவராய்த் துளபத்தின் மணம் பெற்றுள்ள நீள்முடியை உடையவராய் எமக்கு எம்பிரானாய்த் திருவரங்கத்துள் கண் வளர்ந்தருளுபவராய்ப் பாம்பணையில் பொருந்திய மாயனாருடைய சிவந்த பவள வாயானது என்னுடைய நெஞ்சைக் கொள்ளை கொண்டது.

934. பரிய னாகி வந்த அவுணன் உடல்கீண்ட * அமரர்க்கு
அரிய ஆதிப் பிரான் அரங்கத்து அமலன் முகத்து *
கரிய வாகிப் புடை பரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரி ஓடி *, நீண்ட அப்
பெரிய வாய் கண்கள் என்னைப் பேதைமை செய்தனவே. (8)

தெளிவுரை

இரணியனுடைய உடலைக் கிழித்தவனும், பிரமன் முதலிய தேவர்களாலும் அணுக முடியாதவனும், ஆதிகாரனும், உபகாரியும், திருவரங்கத்துள் எழுந்தருளி யிருக்கிறவனுமாகிய எம்பெருமானுடைய திருமுக மண்டலத்தில் கரியவாகிப் புடைபரந்து, மிளிர்ந்து, செவ்வரி ஓடி, நீண்ட பெரியகண்கள் என்னைப் பேதைமை செய்தன.

935. * ஆலமா மரத்தின் இலைமேல் ஒருபால கனாய் *
ஞாலம் ஏழும் உண்டான் அரங்கத்து அரவின் அணையான் *
கோல மாமணி யாரமும் முத்துத் தாமமும் முடிவில்லது ஓர்எழில் *
நீல மேனி ஐயோ! நிறை கொண்டதென் நெஞ்சினையே. (9)

தெளிவுரை

பெரிய ஆலமரத்தின் சிறிய இலையில் ஒரு பாலகனாகி ஞாலம் ஏழும் உண்டு திருவரங்கத்தில் அரவணையில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் எம்பெருமானுடைய அழகிய சிறந்த மணி ஆரமும் முத்து வடமும் போன்ற பல ஆபரணங்கள் நிறைந்த ஒப்பற்ற அழகுடைய நீலமேனியானது, என்னுடைய நெஞ்சினைக் கொள்ளை கொண்டு போயிற்று. இதற்கு என் செய்வேன்!

கலிவிருத்தம்

936. கொண்டல் வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணெய்
 உண்ட வாயன்* என் உள்ளம் கவர்ந்தானை*
 அண்டர் கோன் அணி அரங்கன் என் அமுதினைக்
 கண்ட கண்கள்* மற்று ஒன்றினைக் காணாவே. (10)

தெளிவுரை

கொண்டல் வண்ணனும், கோவலனாய் வெண்ணெய் உண்ட வாயனும், என்நெஞ்சைக் கொள்ளை கொண்டவனும், தேவர்களுக்குத் தலைவனும், திருவரங்கத்தில் கண் வளர்ந்தருளுபவனும், எனக்கு அமுதமாய் இருப்பவனுமாகிய அழகிய மணவாளனைக் கண்ட என் கண்கள் வேறொன்றையும் காணமாட்டா. இப்பாகரம் பாடி முடித்த வுடனே ஆழ்வார் அரங்கனோடு ஐக்கியமாகி விட்டார் என்ப. (என் அமுதனை என்றும் சந்தை சொல்வர்.)

அடிவரவு

அமல, உவந்த, மந்தி, சதுரம், பாரம், துண்ட, கை, பரி, ஆலம், கொண்டல் - கண்ணி.

திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அமலன் ஆதிபிரான் ஸம்பூர்ணம்.

சிற்றிலக்கியங்கள்

நாயக்க மன்னர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் கி.பி. (1350—1750) சிற்றிலக்கியங்கள் மிகுதியும் தோன்றின. "பிரபந்தம்" என்ற வடமொழிச் சொல்லைத் தமிழில் சிற்றிலக்கியங்கள் என்றனர். பிரபந்தம் என்ற சொல்லிற்கு நன்றாகக் கட்டுதல் என்று பொருள். பிரபந்தங்கள் 96 வகை என்பர். அதற்கேற்ப தமிழிலும் சிற்றிலக்கியங்கள் தொண்ணூற்றாறு எனும் வழக்கு உள்ளது. முதன் முதலில் பன்னிருபாட்டியலே சிற்றிலக்கியங்களுக்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளது.

சிற்றிலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் மிகுதியான கற்பனையைக் கொண்டு அமைந்தவை. சிற்றிலக்கியங்களின் பாடுபொருளாகச் சிற்றின்பமும், பேரின்பமும் அடங்கியுள்ளன. பொதுவாக இறைவன், அரசன், வள்ளல், ஆசான் ஆகியோரின் சிறப்பினை எடுத்துரைத்தலே சிற்றிலக்கியங்களின் பணி எனலாம். தமிழில் சிறப்பாக இடம்பெறும் சிற்றிலக்கியங்கள் பரணி, உலா, பிள்ளைத்தமிழ் தூது, கலம்பகம், பள்ளு, குறவஞ்சி, கோவை, அந்தாதி எனலாம்.

தமிழ்விடு தூது

ஒருவர் கருத்தை மற்றவருக்கு வெளிப்படுத்த பல்வேறு வழிகள் உள்ளன. அவற்றுள் தூது செல்லுதல் ஒன்று. இலக்கணப்படி தூது இலக்கியங்கள் பின்னர் தோன்றினும் தூதுபோதல் பழமையானது. தூது இலக்கியங்கள் தூதுக்குரியனவாக அகப்பொருளையே எடுத்துக் கொண்டன. இறைவனைப் பாடிய ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் தூதின் வழி இறையன்பை வெளிப்படுத்தினர். கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு முதலே தூது இலக்கியம் தனி வகையாக வளர்ந்தது. உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் நெஞ்சு விடு தூதே முதல் தூது இலக்கியம் என்பர்.

19. ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்த அமிர்தம் பிள்ளை இயற்றிய தமிழ்விடு தூது, ஆசிரியர் பெயர் அறியப்படாத தமிழ் விடு தூது என இரண்டு நூல்கள் உள்ளன. இதில் ஆசிரியர் அறியப்படாத தமிழ் விடுதூதும் பாடப்பகுதியில் உள்ளது. இது இலக்கியச் சிறப்புடையது.

தலைவி மதுரை சொக்கநாதரிடம் தமிழை தூதுவிடுவதாக அமையப்பெற்றது இந்நூலாகும்.

பயிற் விடுகாக — 10 கண்ணிகள்

களை கொண்டு விளங்கும் சிவனுக்கு இவற்றைவிடச் சிறந்த பூசைப் பொருட்கள் உள்ளனவோ?

149. அர்ச்சனைபாட் டேயாமென் றாரூரர்க் காதியிலே
சொற்றமிழ் பாடுகெனச் சொன்னமையாற் - சொற்படியே

பதவுரை: உமைக்கு அன்பர் - உமையம்மையின் தலைவராகிய அவர், ஆரூரர்க்கு ஆதியிலே - ஆரூராருக்கு முற்காலத்தில், அர்ச்சனைப் பாட்டேயாம் எனக்கு என்று - நீபாடும் பாடலே எனக்கு அர்ச்சனைப் பாடலாகும் என்று, சொற்றமிழ் பாடுக என சொன்னமையால் - தமிழ்ப் பாடல் பாடக் கூறியமையினால்,

தெளிவுரை: உமையம்மையின் தலைவராகிய சிவபெருமான் முன்னாளில் ஆரூராருக்கு நீ பாடும் பாட்டே எனக்கு அர்ச்சனைப் பாட்டாகும் என்று தமிழ்ப் பாடல் பாடக் கூறியமையினால்,

150. செய்தாய்நால் வேதந் திகைத்தொதுங்கப் பித்தனென்று
வைதாய்நீ வைதாலும் வாழ்த்தாமே - மெய்தான்

பதவுரை: சொல்படியே செய்தாய் - அவர் சொல்லின் படியே நீ செய்தாய், நால் வேதம் திகைத்து ஒதுங்க - நான்கு வேதங்களும் மறைந்து விலகிச் செல்லுமாறு, பித்தன் என்று வைதாய் - பித்தன் என்று வைதாய், நீ வைதாலும் வாழ்த்தாமே - நீ வைதாலும் அது அவர்களுக்கு வாழ்த்தாகும் போலும்,

தெளிவுரை: அவர் சொல்லின் படியே நீ செய்தாய். நான்கு வேதங்களும் மறைந்து விலகிச் செல்லுமாறு பித்தன் என்று வைதாய். நீ வைதாலும் அது அவர்களுக்கு வாழ்த்தாகும் போலும்,

151. இருந்தமிழே யுன்னா லிருந்தே னிமையோர்

விருந்தமிழ்த மென்றாலும் வேண்டேன் - வருந்தினன்மால்

பதவுரை: மெய்தான் - நான் இதுவரை கூறிய அனைத்தும் உண்மையே, இருந்தமிழே - பெருமை பெற்ற தமிழ் மொழியே! உன்னால் இருந்தேன் - உன்னால்தான்

இவ்வுலகில் வாழ்கிறேன், இமையோர் - கண்களை இமைக்காத தேவர்கள், விருந்து அமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன் - தேவர்கள் உண்ணும் அமுதம் கிடைத்தாலும் அதனை விரும்பமாட்டேன்.

தெளிவுரை: நான் இதுவரை கூறியது உண்மைதான் பெருமைபெற்ற தமிழ் மொழியே! நான் உன்னால்தான் இவ்வுலகில் வாழ்கிறேன். கண்களை இமைக்காத தேவர்கள் உண்ணும் அமுதம் கிடைத்தாலும் அதனை விரும்பமாட்டேன்.

152. வெல்லாணை தின்ற விளங்கனியா னேன்விரகக் கல்லாணை தின்ற கரும்பானேன் - நல்லவரைத்

பதவுரை: வருந்தினன் மால் - உன்மேல் கொண்ட காதலால் துன்புறுகிறேன், வெல் ஆணை தின்ற விளங்கனி ஆனேன் - போரில் வல்ல யானை விளங்கனி நோயால் தாக்கப்பட்டது போல் ஆனேன், விரகக் கல்லாணை தின்ற கரும்பானேன் - காம நினைவாகிய மலை போன்ற யானை தின்ற கரும்புபோல ஆனேன்.

தெளிவுரை: உன்மேல் கொண்ட காதலால் துன்புறுகிறேன். போரில் வல்ல யானையை விளங்கனி நோய் தாக்கியது போல் செயலற்றுப் போனேன். காமமாகிய மலை போன்ற யானை தின்ற கரும்புபோலானேன்.

153. தேடுநிழற் சிந்தனையிற் றேம்பினேன் வெம்பனியால் வாடிய செந்தா மரையொத்தேன் - ஓடமிசைக்

பதவுரை: நல் அவரைத் தேடு நிழல் சிந்தனையில் தேம்பினேன் - நல்ல ஆசிரியரைத் தேடி அலையும் உள்ளம் போல வாட்டம் கொண்டேன், வெம்பனியால் வாடிய - கொடுமையான பனியால் வாட்டமுற்ற, செந்தாமரை ஒத்தேன் - செந்தாமரை மலரைப்போல வாட்டமுற்றேன்.

தெளிவுரை: நல்ல ஆசிரியரைத் தேடி அலையும் உள்ளம்போல வாட்டம் கொண்டேன், கொடுமையான பனியால் வாட்ட முற்ற செந்தாமரை மலரைப்போல வாட்டமுற்றேன்.

154. கொள்ளம்பூ தூரவெள்ளக் கொள்ளைகடந் தாயென்மால்
வெள்ளங் கடத்திவிட வேண்டாவோ - தள்ளென்று

பதவுரை: ஓடம் மிசை - ஓடத்தில் ஏறி, கொள்ளம்
பூதூர் வெள்ளக் கொள்ளை கடந்தாய் - கொள்ளம்
பூதூரில் வெள்ளப் பெருக்கைக் கடந்து சென்றாய், என்மால்
வெள்ளம் - என்னுடைய காமமாகிய வெள்ளத்தை, கடத்தி
விட வேண்டாவோ - கடத்திவிட வேண்டாமா?

தெளிவுரை: ஓடத்தில் ஏறிக் கொள்ளம் பூதூரில்
வெள்ளப் பெருக்கைக் கடந்து சென்றாய். என்னுடைய
காமமாகிய வெள்ளத்தைக் கடத்திவிட வேண்டாமோ?

155. மாறிட்ட சாக்கியரை வன்கழுவே ற்ச்செய்தாய்
சீறிட்ட வேளையது செய்யாயோ - நீறிட்டே

பதவுரை: தள் என்று மாறு இட்ட - தமிழைத் தள்ளு
என்று மாறுபாடு கொண்டு போரிட்ட, சாக்கியரை - சமணர்
களை, வன்கழு ஏறச்செய்தாய் - வலிமையான கழுமரத்தில்
ஏற்றும்படிச் செய்தாய், சீறிட்ட வேளையது செய்யாயோ -
என்மேல் கோபம் கொண்டு காமனையும் கழுவேற்ற
மாட்டாயோ,

தெளிவுரை: தமிழைத் தள்ளு என்று மாறுபாடு
கொண்டு போரிட்ட சமணர்களை வலிமையான கழுமரத்தில்
ஏற்றும்படிச் செய்தாய். என்மேல் கோபம் கொண்டு
காமனையும் கழுவேற்ற மாட்டாயோ?

156. அங்கரும்பின் கூனொழித்தா யன்றுவழு திக்குமதன்
செங்கரும்பின் கூனொழியச் செய்யாயோ - அங்கமுறு

பதவுரை: நீறிட்டே அங்கரும்பின் கூன் ஒழித்தாய்
அன்று வழுதிக்கு - திருநீற்றை மட்டும் பூசி அந்நாளில்
கூன்பாண்டியனின் வளைந்த முதுகை நிமிர்த்தினாய், மதன்
செங்கரும்பின் கூன்ஒழியச் செய்யாயோ - இப்போது காமன்
வளைக்கும் சுரும்பு வில்லின் வளைவை நீக்கமாட்டாயோ!

யென்மால்
என்று

கொள்ளம்
கொள்ளம்
ய், என்மால்
கத, கடத்தி

பூதாரில்
நனுடைய
மோ?

க் தள்ளு
- சமணர்
மரத்தில்
யாயோ -
ழவேற்ற

றுபாடு
மரத்தில்
யாண்டு

யு
ந்தாய்
ரளில்
மதன்
ரமன்
யா!

தெளிவுரை: திருநீற்றை மட்டும் பூசி அந்தாவில் கூன்
பாண்டியனின் வளைந்த முதுகை நிமிர்த்தினாய். இப்போது
காமன் வளைக்கும் கரும்பு வில்லின் வளைவை நீக்க
மாட்டாயோ?

157. வெப்புநோய் தீர்த்தாயவ் வேந்தனுக்கென் வெவ்விரக
வெப்புநோய் தீர்க்க விரும்பாயோ - தப்பலவே

பதவுரை: அங்கமுறு வெப்புநோய் தீர்த்தாய் அவ்வேந்த
னுக்கு - கூன்பாண்டியனுக்கு ஏற்பட்ட வெப்பு என்னும்
நோயைத் தீர்த்தாய், என் வெவ்விரக வெப்புநோய் -
கொடுமையான என் காமநோய், தீர்க்க விரும்பாயோ -
தீர்க்க விருப்பம் இல்லையோ!

தெளிவுரை: கூன்பாண்டியனுக்கு ஏற்பட்ட வெப்பு
என்னும் நோயைத் தீர்த்தாய். கொடுமையான என் காம
நோயைத் தீர்க்க விருப்பம் இல்லையோ?

158. சாக்கிய ரிட்டநஞ்சு தன்னையமு தாக்கினையின்
நாக்கிய நஞ்சையமு தாக்காயோ - நீக்கரிய

பதவுரை: தப்பலவே - நீ எனக்கு உதவுவதில் தவறு ஏதும்
இல்லையே, சாக்கியர் இட்ட நஞ்சு அமுதம் ஆக்கினை -
சமணர்கள் ஊட்டிய விடத்தை அமுதாக்கினாய், இன்று
ஆக்கிய நஞ்சை அமுதாக்காயோ - இன்று எனக்கு விடமாக
இருக்கும் உணவை அமுதாக்க மாட்டாயோ!

தெளிவுரை: நீ எனக்கு உதவுவதில் தவறு ஏதும்
இல்லையே! சமணர்கள் ஊட்டிய நஞ்சினை அமுதாக்கி
னாய். இன்று எனக்கு விடமாக இருக்கும் உணவை
அமுதாக்க மாட்டாயோ!

159. வெந்தீக்குள் னேகிடந்தும் வேவாயென் பார்காமச்

செந்தீச் கடாதிருக்கச் செய்யாயோ - வந்துகொங்கில்

பதவுரை: நீக்கரிய செந்தீக்குள்ளே கிடந்தும் - எவ
ராலும் விலக்குவதற்கு அரிதான செந்நிறமுடைய தீக்குள்
கிடந்தும், வேவாய் என்பார் - வெந்து போகாமல் உயிருடன்

இருந்தாய் என்பார்கள். காமச் செந்தி கடாதிருக்கச் செய்யாயோ - என்னைக் காமமாகிய செம்மை நிறமுடைய தீ கடாமல் இருக்குமாறு செய்ய மாட்டாயோ!

தெளிவுரை: எவராலும் விலக்குவதற்கு அரிதான செந்நிற முடைய தீக்குள் கிடந்தும் வெந்து போகாமல் உயிருடன் இருந்தாய் என்பார்கள். என்னைக் காமமாகிய செம்மை நிறமுடைய தீ கடாமல் இருக்குமாறு செய்யமாட்டாயோ?

180. அப்பனியால் வாடாதே யார்க்குந் துயரொழித்தாய்
இப்பனியால் வாடா திரங்காயோ - அப்பரை

பதவுரை: வந்து கொங்கில் - கொங்கு நாட்டில் எழுந்தருளி, அப்பனியால் வாடாதே யாவார்க்கும் துயர் ஒழித்தாய் - பனியால் எல்லோரும் துயருறாமல் இருக்க வழி செய்தாய், இப்பனியால் நான் வாடாது இரங்காயோ - இப்போது பனியினால் வாடும் எனக்காக மனம் இரங்கமாட்டாயோ?

தெளிவுரை: கொங்கு நாட்டில் எழுந்தருளிப் பனியினால் எல்லோரும் துயருறாமல் இருக்க வழிசெய்தாய். இப்போது பனியினால் வாடும் எனக்காக மனம் இரங்கமாட்டாயோ?

181. மைக்கடல்கொல் லாதபடி வன்கண் மிதப்பித்தாய்
அக்கடல்கொல் லாமலுற வாக்காயோ - மிக்ருயர்ந்த

பதவுரை: அப்பரை மைக்கடல் கொல்லாதபடி - திருநாவுக்கரசரைக் கரிய நிறமுடைய கடல் கொல்லாதவாறு, வன்கண் மிதப்பித்தாய் - வலிமை பொருந்திய சுல்தானுடன் மிதக்கச் செய்தாய், அக்கடல் கொல்லாமல் உறவாக்காயோ - அத்தகைய கடல் காதல் நினைவால் என்னைக் கொல்லாதபடி உறவாக்கிக் கொள்ள மாட்டாயோ?

தெளிவுரை: திருநாவுக்கரசரைக் கரிய நிறமுடைய கடல் கொல்லாதவாறு வலிமை பொருந்திய தூணுடன் மிதக்கச் செய்தாய். அக்கடல் காதல் நினைவால் என்னைக் கொல்லாதபடி உறவாக்கிக் கொள்ளமாட்டாயோ?

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

குறவஞ்சி நாட்டியும், குறவஞ்சி நாடகம் என்றும் அழைப்பார். இந்த இலக்கிய வகையில் குறத்திற்கு முதன்மை கருதி குறவஞ்சி என்றனர். அங்க காலத்திலும் குறிசொல்லும் மகவியர் இருந்தனர். குறிந்தொகையில் ஒளவையார் இவர்களை "அகவன் மகள்" என்று அழைக்கின்றார். குறவஞ்சி தனி இலக்கியமாக வளர்ந்தது கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டு எனலாம். குறத்திப்பாட்டிற்குரிய இலக்கணத்தை பன்னிருபாட்டியல்,

**"இறப்பு நிகழ்வெதிர் வெண்ணும் முக்காலமும்
திறப்பட உரைப்பது குறத்திப் பாட்டே"**
எனக் குறிப்பிடுகிறது.

நமக்குக் கிடைக்கும் முதல் குறவஞ்சி கி.பி.18 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய திரிகூடஇராசப்பக் கவிராயரின் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியே ஆகும். மேலும் அழகர் குறவஞ்சி, திருவாரூர் குறவஞ்சி, கும்பேசர் குறவஞ்சி, விராலிமலைக் குறவஞ்சி, நகுமலைக் குறவஞ்சி போன்ற பல குறவஞ்சி நூல்கள் தமிழில் உள்ளன. ஆயினும், குறவஞ்சி நூல்களில் சிறப்புமிக்கது. திருக்குற்றால குறவஞ்சியே ஆகும். எதுகை, மோனையாலும் சந்த அழகாலும், கற்பனைத்திறத்தாலும் படிப்போரைக் கவரும் தன்மையுடையது.

**சிங்கன், சிங்கியை மகிழ்வித்தல்
கொச்சகக்கலிப்பா**

தொண்டாடும் சுந்தரார்க்குத் தோழர்திரி கூடவெற்பில்
திண்டாடி நின்றசிங்கன் சீராடும் சிங்கிதனைக்
கண்டாடித் துள்ளாடிக் கள்ளாடும் தும்பியைப்போற்
கொண்டாடிக் கொண்டாடிக் கூத்தாடிக் கொண்டானே.

சிங்கனும் சிங்கியும் எதிர்த்துரையாடல்

இராகம்—தன்யாசி,

தாளம் — ஆதி

கண்ணிகள்

- (1) இத்தனை நாளாக என்னுடன் சொல்லாமல்
எங்கே நடந்தாய்? சிங்கி! (எங்கே நடந்தாய்?)
- (2) கொத்தார் குழலார்க்கு வித்தார மாகக்
குறிசொல்லப் போனனடா சிங்கா! (குறிசொல்ல)
- (3) பார்க்கில் அதிசயந் தோணுது சொல்லப்
பயமா இருக்குது சிங்கி! (பயமா)
- (4) ஆர்க்கும் பயமில்லைத் தோணின சாரியம்
அஞ்சாமற் சொல்லடா சிங்கா! (அஞ்சா)
- (5) காலுக்கு மேலே பெரிய விரியன்
கடித்துக் கிடப்பானேன் சிங்கி! (கடித்து)
- (6) சேலத்து நாட்டிற் குறிசொல்லிப் பெற்ற
சிலம்பு கிடக்குதடா சிங்கா! (சிலம்பு)
- (7) சேலத்தார் இட்ட சிலம்புக்கு மேலே
திருகு முறுகென்னடி சிங்கி! (திருகு)
- (8) கோலத்து நாட்டார் முறுக்கிட்ட தண்டை
கொடுத்த வரிசையடா சிங்கா! (கொடுத்த)
- (9) நீண்டு குறுகியும் நாங்குமுப் போல
நெளிந்த நெளிவென்னடி சிங்கி! (நெளிந்த)
- (10) பாண்டிய னார்மகள் வேண்டும் குறிக்காகப்
பாடக மிட்டதடா சிங்கா! (பாடக)
- 11) மாண்ட தவளைஉன் காலிலே கட்டிய
மார்க்கம தேதுபெண்ணே சிங்கி! (மார்க்க)
- ?) ஆண்டவர் குற்றாலர் சந்நிதிப் பெண்கள்
அணிமணிக் கெச்சமடா சிங்கா! (அணிமணி)

- (13) கண்ணெ விரலிலே குண்ணலப் புச்சி
கருண்ணெ சிவப்பானேன் சிங்கி! (கருண்ணெ)
- (14) கண்ணடிய தேவத்திற் பண்ணொன் பெற்ற
காலாழி தேவொட சிங்கா! (காலாழி)
- (15) மெல்லிய புந்ஞொன் வாயைக் குருத்தை
விரித்து மடித்தொய் சிங்கி! (விரித்து)
- (16) நெல்வேலி யார்தந்த சல்லாச் சேலை
நெறிபிடித் துடுத்தினேன் சிங்கா! (நெறிபிடி)
- (17) ஊருக்கு மேக்கே உயர்ந்த அரசிலே
சாரைப் பாம்பேது பெண்ணே சிங்கி! (சாரை)
- (18) சீர்பெற்ற சோழன் குமாரத்தி யார்தந்த
செம்பொன் அரைஞாண்டா சிங்கா! (செம்பொன்)
- (19) மார்பிற்கு மேலே புடைத்த சிலந்தியில்
கொப்புளம் கொள்வானேன் சிங்கி! (கொப்பு)
- (20) பாருக்குள் ஏற்றமாம் காயலார் தந்த
பாரமுத் தாரமடா சிங்கா! (பார)
- (21) எட்டுப் பறவை குழறும் கமுகிலே
பத்தெட்டுப் பாம்பேது சிங்கி! (பத்தெ)
- (22) குட்டத்து நாட்டாரும் காயங் குளத்தாரும்
இட்ட சவடியடா சிங்கா! (இட்ட)

கண்டாடித துளளாடிக கள்ளாடும் தும்பியைப்போல
கொண்டாடிக் கொண்டாடிக் கூத்தாடிக் கொண்டானே.

43. சிங்கன் சிங்கி உரையாடல்

இத்தனை நாளாக என்னுடன் சொல்லாமல் எங்கேயு
நடந்து விட்டாய் சிங்கி? பூங்கொத்துகள் அணிந்துள்ள
கூந்தலினையுடைய பெண்களுக்கு விஸ்தாரமாகக் குறி
சொல்லப் போனேனடா சிங்கா!

உன்னைப் பார்க்கும்போது ஒரே அதிசயமாந்த
தோன்றுகிறது. ஆனால் சொல்லவும் பயமாக இருக்குதே-
சிங்கி! யாருக்கும் பயமில்லை! தோணின் காரியத்தைப்
பயப்படாமல் சொல்லடா சிங்கா!

புலியூர்க் கேசிகள்

உன் காலுக்கு மேலாகப் பெரிய சிறிய பாய்ப்பு கடித்துக் கொண்டு கிடப்பதேனடி சிங்கி? போலக் து நாட்டிலே குறிசொல்லிப் பெற்ற சிலம்பு கிடந்தா சிங்கா!

சேலத்தார் இட்ட அந்தச் சிலம்புக்கு மேலாக என்னவோ திருகலும் முறுகலுமாயிருக்கிறதே அது என்னடி சிங்கி! அது கலிங்க நாடார் எனக்கு வாரிசையாகக் கொடுத்த முறுக்கிட்டு தண்டையடா சிங்கா!

நீண்டும் குறுகியும் நாங்குழ்ப்பு முழுவைப் போல நெளிந்த நெளிவு என்னடி சிங்கி? அது பாண்டியனார் மகள் விரும்பிக் கேட்ட குறிகளுக்காக இட்ட பாடகாடா சிங்கா!

செத்த தவளையை உன் காலிலே சுட்டியிருக்கிறாயே அதற்குக் காரணம் ஏது பெண்ணே சிங்கி? ஆண்டவர் குற்றாலருடைய சந்நிதிப் பெண்கள் எனக்கு அணிவித்த மணிக்கெச்சமடா சிங்கா!

உன் சுண்டு விரலிலே குண்டலப் பூச்சி சுருண்டு கிடப்பானேன் சிங்கி? சுண்டிய நாட்டிலே முன்பு நான் குறி சொல்லிப் பெற்ற காலாழியும் டீலியும் அவையடா சிங்கா!

மென்மையான அழகிய நின் துடைகளின்மேல் வாழைக் குருத்தை இப்படி விரித்து மடித்து வைத்தது யார் சிங்கி? திருநெல்வேலி யார் தந்த கல்லாச் சேலை அது. அதனை நான் நெறிபிடித்து உடுத்திருக்கிறேன் சிங்கா!

உன் துடைகளுக்கு மேற்புறத்திலே உயர்ந்த அரசிலையின் மேலே சாரைப் பாய்ப்பு போலக் கிடப்பது ஏதடி பெண்ணே சிங்கி? சிறப்புமிக்க சோழ ராசனின் குமாரத்தியார் தந்த செம்பொன் அரைஞாண்டா சிங்கா!

நின் மார்பிற்குப் புடைத்த சிலந்தி போன்ற நின் கொங்கைகளின் மேல் கொப்புளங்கள் காணப்படுவதேனடி சிங்கி? உலகுக்குள்ளே சிறப்புடைய காயற்பட்டினத்தார் தந்த பெரிய முத்தாரமடா அது, சிங்கா!

எட்டுப் பறவைகள் குமுறுவது போன்ற குரல் ஒலிக்கும், கழுகுபோன்ற நின் கழுத்திலே பத்து எட்டுப் பாய்ப்புகள்

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி - மூலமும் உரையும்

பெடக்கின்றனவே! அனை வதடி சிங்கி? குட்டத்து நாட்டாரும்
காயங்குளத்தாரும் இட்ட சவடி யாடா அது, சிங்கா!

இராகம் - தன்யாசி

தாளம் - ஆதி

கண்ணிகள்

பயன்முறைத் தமிழ் தமிழில் பிறசொற் கலப்பு

தமிழ் மொழியில் வேற்று மொழிகளின் சொற்களும் கலந்திருக்கின்றன. இக்கலப்பு இயற்கையாயும் நடந்தது. செயற்கையாயும் நிகழ்ந்தது. போர்ச்சுக்கிய மொழியிலிருந்து ஆறு சொற்களும், தெலுங்கிலிருந்து முப்பத்தினான்கு சொற்களும், கன்னடத்திலிருந்து நான்கு சொற்களும், அரபு, பாரசீக, இந்துஸ்தாவி மொழிகளிலிருந்து நானூற்றி பதினொன்று சொற்களும், ஆங்கிலத்திலிருந்து நானூற்றி எண்பத்தாறுக்கு மேற்பட்ட சொற்களும் தமிழில் புகுந்திருப்பதாக காலஞ்சென்ற திவான்பகதூர் பவானந்தம் பிள்ளை தமது தமிழகராதியின் பின் இணைப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழ் மொழியில் புகுந்ததற்குத் தமிழ்நாட்டில் வேற்று மொழியினர் ஆட்சி அடிக்கடி புகுந்ததே காரணமாகும். களப்பிரர் என்ற இனத்தவர் பல்லவர் ஆட்சிக்கு இடையில் தமிழ்நாட்டில் புகுந்து கி.பி. 300லிருந்து 575 வரையில் தமிழ்நாட்டைக் கைப்பற்றி ஆண்டார்கள். பின்பு பிற்காலச் சோழர்கள் பல்லவர்களை வென்று தமிழ்நாட்டைக் கி.பி.12ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆட்சி புரிந்தார்கள். இக்காலத்தில் தமிழ் மொழியில் சமயத் தொடர்பினால் மட்டுமல்லாது சோழப்பெரு மன்னர்கள் பல நாடுகளிலும் கொண்ட பெரு வெற்றியாலும் மொழிக்கலப்பு ஏற்பட்டது. தமிழில் கன்னடம், தெலுங்கு முதலிய மொழிகள் கலப்பதற்குரிய சமுதாய நிலை சோழரது வெற்றியால் விளைந்தது.

ஒரு மொழி பிற மொழிகளுடன் கலந்து உறவாடும்போதும் பல சொற்கள் உருவாகின்றன. தெலுங்கு, கன்னடம், அரபு, பாரசீகம், ஆங்கிலம் ஆகிய சொற்கள் தமிழ் மொழியுடன் கலந்து ஆட்சி செய்யும் விதம் நமக்குப் பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மொழித் தொடர்பு என்பது மொழி வரலாற்றில் தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாகும். ஒரு மொழியுடன் மற்றொரு மொழி தொடர்பு கொள்ளும் போது ஒரு மொழிச் சொற்கள் மற்றொரு மொழிச் சொற்களுடன் கலத்தல் இயல்பாகும்.

தெலுங்குச் சொற்கள்

தெலுங்கு	—	தமிழ்
அப்பட்டம்	—	கலப்பில்லாதது
ஆஸ்தி	—	செல்வம்
எக்கச்சக்கம்	—	மிகுதி
எடாகூடம்	—	ஒழுங்கில்லாமை
எராளம்	—	மிகுதி
கச்சிதம்	—	ஒழுங்கு
கெலிப்பு	—	வெற்றி
கேப்பை	—	கேழ்வரகு
சந்தடி	—	இரைச்சல்
சாக்கு	—	வாணிகப்பொருள்
சாகுபடி	—	பயிரிடுதல்
சொகுசு	—	நேர்த்தி
சொந்தம்	—	உரிமை
தாராளம்	—	மிகுதி
தாறுமாறு	—	ஒழுங்கின்மை
தெம்மாண்டி	—	அறிவற்றவன்
தொந்தரவு	—	தொல்லை
பந்தயம்	—	பணயம்
பண்டிகை	—	பெருநாள்
மச்சு	—	மேல்தளம்
வாடகை	—	குடிக்கூலி
வாடிக்கை	—	வழக்கம்
ரீதி	—	ஒழுங்கு
வேடிக்கை	—	காட்சி

கன்னடச் சொற்கள்

அக்கடா	—	வாளா
கோசரம்	—	ஆக அதற்கோசரம் (அதற்காக)
அக்கறை	—	கவனம்

அரபுச் சொற்கள்

அகஸ்மாத்தாய்	—	தற்செயலாய்
அசல்	—	உண்மையானது
அத்து	—	வரம்பு
அமீனா	—	நீதிமன்றப் பணியாளர்
அமல்	—	செயல்படுத்துதல்
அனாமத்து	—	உரிமை கோரப்படாமை

அந்தஸ்து	—	நிலைமை
அம்பாரம்	—	குவியல்
ஆஜர்பட்டி	—	வருகைப்பதிவேடு
ஆபத்து	—	இடுக்கண்
ஆசாமி	—	ஆள்
இஸ்திரிப்பெட்டி	—	சலவைப் பெட்டி
இனாம்	—	நன்கொடை
ஈது	—	பண்டிகை
உண்டியல்	—	காசோலை
ஐவேஜ்	—	உடைமை
கலால்	—	வரி
கஜானா	—	கருவூலம்
கடுதாசி	—	மடல்
காலி	—	வெற்றிடம்
காயம்	—	நிலையான
குலாம்	—	அடிமை
கேசரி	—	இனிப்பு வகைகளுள் ஒன்று
சவால்	—	அறைகூவல்
சலாம்	—	வணங்குதல்
சாயா	—	தேநீர்
சால்வை	—	போர்வை
சாமான்	—	பொருள்
சிபாரிசு	—	பரிந்துரை
சிப்பந்தி	—	வேலையாள்
ஜவாப்	—	மறுமொழி
ஜவ்வாது	—	நறுமணப் பொருள்
ஜட்கா	—	குதிரைவண்டி
ஜப்தி	—	கைப்பற்றுதல்
ஜாஸ்தி	—	மிகுதி
ஜாமின்	—	பிணையாதல்
ஜாடா	—	முழுவதும்
ஜிப்பா	—	மேற்சட்டை வகை
ஜில்லா	—	மாவட்டம்
ஜோதி	—	ஒளி
ஜோடி	—	இணை
டவாலி	—	சேவகன்
தாக்கீது	—	குற்றம் சாட்டுதல்

தபால்	—	அஞ்சல்
தபா	—	காலம்
தனியா	—	கொத்தமல்லி
தாலுக்கா	—	வட்டம்
தினுக	—	வகை
பங்களா	—	வளமனை
பட்டுவாடா	—	பகிர்ந்தளித்தல்
பல்லக்கு	—	சிவிகை
மசோதா	—	தீர்மானம்
மஹால்	—	அரண்மனை
மாஜி	—	முந்தைய
பாரசீகப் சொற்கள்		
அம்பாரம்	—	குவியல்
அலாதி	—	தனி
கம்மி	—	குறைவு
கறார்விலை	—	ஒரே விலை
குஸ்தி	—	மற்போர்
குல்லா	—	தொப்பி
சவாரி	—	பயணம்
கூஜா	—	நீர்க்குவளை
சரகம்	—	எல்லை
சர்க்கார்	—	அரசாங்கம்
சபாஷ்	—	நன்று
சந்தா	—	கட்டணம்
சிப்பாய்	—	படை மறவன்
ஜரிகை	—	ஒளியிழை
ஜருர்	—	விரைவாக
தராசு	—	துலாக்கோல்
தஸ்தாவேஜ்	—	ஆவணங்கள்
படுதா	—	திரைச்சீலை
பந்தோபஸ்து	—	திட்டப்படுத்திய ஒழுங்கு
கரம்	—	சூடு
ஆப்காரி	—	மதுவரி
பாரா	—	காவல்
கிஸ்தி	—	வரி
பேஷ்	—	மிக நன்று
ஷோக்	—	பகட்டு
சாவி	—	பதர்

சிப்பந்தி	—	வேலையாள்
சிப்பாய்	—	படை மறவன்
சுமார்	—	ஏறக்குறைய
ஜமீன்	—	நிலம்
தயார்	—	ஆயத்தம்
பூரா	—	முழுவதும்

இந்துஸ்தானிச் சொற்கள்

கஜம்	—	1 மீட்டர்
கசாலா	—	வருத்தம்
காலிப்பயல்	—	போக்கிரி
ஜாகீர்தார்	—	நிலக்கிழார்
ஜாகை	—	தங்கும் இடம்
பாணா	—	காவல் நிலையம்
தம்	—	மூச்சு
பஞ்சாயத்	—	ஐவர் குழு
பல்லாக்கு	—	சிவிகை
ஜாகை	—	தங்கும் இடம்
பஜாரி	—	வாயாடி
ஷராய்	—	காற்சட்டை
அந்தஸ்து	—	நிலைமை
அபின்	—	அபினி
ஆஸாமி	—	ஆள்
இஸ்திரிப்பெட்டி	—	துணி மடிப்புக் கருவி
உண்டியல்	—	காசோலை
கமால்	—	வளைவு
கசாபு	—	இறைச்சி
கலாய்	—	ஈயம்
கசாலா	—	வருத்தம்
கமாம்சு	—	வேலை
குரீசி	—	நாற்காலி
சாபா	—	முத்திரை
சாயா	—	தேநீர்
சிபாரிசு	—	பரிந்துரை
சோதா	—	சோம்பேறி
ஜாடா	—	முழுதும்

வடமொழிச் சொற்கள்

ஸ்தாபனம்	—	நிலையம்
ஸ்மரித்தல்	—	நினைவுகூர்தல்

வயது	—	அகவை
பாஷை	—	மொழி
நமஸ்காரம்	—	வணக்கம்
பரீஷை	—	தேர்வு
கிரஹப்பிரவேசம்	—	புதுனைப் புகுவிழா
விவாஹம்	—	திருமணம்
வெகுமானம்	—	பரிசு
சர்வகலாசாலை	—	பல்கலைக்கழகம்
உபயஷேமம்	—	நலம்
பிரசங்கம்	—	சொற்பொழிவு
வாத்தியார்	—	ஆசிரியர்
வித்தியாலயம்	—	பள்ளி
ஸ்திரி	—	பெண்
சமஷ்டி	—	கூட்டமைப்பு
யுவதி	—	இளம்பெண்
பத்மஸீ	—	தாமரைத்திரு
ஜில்லா	—	மாவட்டம்
முத்திராசாலை	—	அச்சகம்
மகஜர்	—	மனு
சுவிசேஷம்	—	நற்செய்தி
அகதி	—	ஆதரவற்றவர்
அபிஷேகம்	—	திருமுழுக்கு
அபூர்வம்	—	அருமை
அதமம்	—	கடையானது
அபாயம்	—	துன்பம்
இந்திரஜாலம்	—	கண்கட்டுக்காட்சி
ஐக்கியம்	—	ஒற்றுமை
காஷாயம்	—	துவராடை
கஷ்டம்	—	தொல்லை
சக்தி	—	ஆற்றல்
சகஜம்	—	வழக்கம்
சுதந்திரம்	—	உரிமை
சந்நிதி	—	திருமுன்பு
பஞ்சாங்கம்	—	நாளோதி
பாலகன்	—	குழந்தை
பிரசாதம்	—	திருப்பொருள்
பிரயாணிகள்	—	வழிச்செலவினர்
சமீபம்	—	அண்மை

சினேகம்	—	நட்பு
பரிகாசம்	—	நகையாடல்
கிரயம்	—	விலை
கிரகணம்	—	பற்றுக்கை
இலட்சணம்	—	அழகு
பத்திரிக்கை	—	இதழ்
பௌர்ணமி	—	முழுமதி
மந்திரம்	—	மறைமொழி
மாதம்	—	திங்கள்
விகிதம்	—	விழுக்காடு
விவாகம்	—	திருமணம்
வீரம்	—	மறம்
ஜனங்கள்	—	மக்கள்
யாத்திரை	—	திருச்செலவு
சகஜம்	—	வழக்கம்
குதூகலம்	—	எக்களிப்பு
குருபக்தி	—	ஆசிரியப் பேரன்பு
சேவை	—	தொண்டு
தருமம்	—	அறம்
முகூர்த்தம்	—	நல்வேளை
கல்யாணம்	—	திருமணம்
நிபுணர்	—	வல்லுநர்
சுதந்திரம்	—	உரிமை
தேதி	—	நாள்
சூரியன்	—	ஞாயிறு
இராகம்	—	பண்
ஆக்கிரமிப்பு	—	வலிந்து கவர்தல்
உபத்திரவம்	—	வேதனை
சந்தேகம்	—	ஐயம்
சுத்தமிழ்	—	தூயதமிழ்
கஷ்டம்	—	தொல்லை
ஆன்மா	—	உயிர்
காரியம்	—	செயல்
காரியதரிசி	—	செயலாளர்
கிரகணம்	—	பற்றுக்கை
கிரயம்	—	விலை
கிராமம்	—	சிறூர்

ஆங்கிலச் சொற்கள்

Calculator	—	கணிப்பான்
Disc	—	தட்டு
Keyboard	—	சாவிப்பலகை
Multimedia	—	பல் ஊடகம்
Network	—	இணையம்
Software	—	மென்கலம்
Hardware	—	வன்கலம்
Data	—	தரவு, தகவல்
Electronic mail	—	மின்னணு அஞ்சல்
Distraction	—	கவனச் சிதறல்
Conscious mind	—	ஆழ்மனம்
Pressure	—	உள்ள இறுக்கம்
Depression	—	சோர்வு
Personality	—	ஆளுமை
Ego	—	தான் என்ற அகந்தை
Vocational Course	—	தொழிற்கல்வி
Steel Plant	—	எஃகு ஆலை
Mass media	—	மக்கள் ஊடகங்கள்
Wildlife conservation	—	வனவிலங்கு பாதுகாப்பு
Aerogram	—	விமானத் தந்திச் செய்தி
Modernization	—	நவீனப்படுத்துதல்
Hydro power	—	புனல் மின்சாரம்
Natural gas	—	இயற்கை வாயு
Speedometer	—	வேகமானி
Experiments	—	ஆய்வுச் சோதனை
Technical Education	—	தொழில்நுட்பக் கல்வி
Telecast	—	ஒளிபரப்பு
Space Station	—	வான்வெளி நிலையம்
Satellite	—	துணைக்கோள்
Analysis	—	பகுமுறை
Fax message	—	நிகரிச்செய்தி
Earth quake	—	நிலநடுக்கம்
Intercom	—	உள்ளிடப் பேசி
Jeonoscope	—	உருநோக்கி
Battery	—	மின்கல அடுக்கு
Ultra sound scanner	—	நுண்ணொலி அலகீடு
Pentagon	—	ஐங்கோணம்.